

Običaji

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 6 | Nivo: Fakultet za humanističke studije

Rec obicaj koristi se za označavanje svih obrazaca ponasanja koji se prenose tradicijom i postoje u grupi, kao suprotni onim linim djelatnostima pojedinca. Taj se termin može primjenjivati na vidove skupnih stvari koji su utvrđeni bioloskim obrascima.

Običaj je promjenjiv razumni pojam koji služi kao matrica za razvijanje istanca nog antropoloskog pojma kulture. On nije cesto objektivan pojam kao kultura i oblikuje se jednim čuvstvenim svojstvom o kome svedoci cinjenica da ga čovek lakše upotrebljava za prikazivanje na geografski udaljena, primitivna i iscezla drustva nego li na svoje vlastito. Kad ga čovjek koristi na svoje vlastito stanoviste primjenjuje taj se termin obično ogranicava na nevazeće i nezvanicne obrasce ponasanja koji idu negde između pojedinačnih navika i drustvenih ustanova.

Običaj se cesto upotrebljava zajedno sa konvencijom, tradicijom i moralom, ali one nisu iste.

Konvencijom se naglasava neprisustvo unutrasnje nužnosti obrascu imitiranja i cesto se podrazumeva jedna mјera izričnog ili pricutnog slaganja da izvestan način ponasanja valja prihvati kao tacan. Sto se funkcija jednog običaja simbolična ili posredna tako se ona označava određenom konvencijom. Tradicija naglasava istorisku pozadinu običaja, niko niješu zajednicu ne optužuje sto joj nedostaju običaji i pravila, ali se za zajednicu ciji se običaji i pravila ne osecaju pretjerano stari kaze da postoji malo, ili ni malo tradicije. Razlika između običaja i tradicije vise je subjektivna ili objektivna jer ima malo običaja koji nam daju potpuno objasnjenje sa obzirom na tradiciju, ne vraca se u daleku istoriju.

Termin moral potice od reci morales i navise predstavlja one običaje koji prikazuju snazna osećanja tacnosti i nevaljanosti nekih načina ponasanja. Moral jednog naroda je njegova neformulisana etika, prikazana na delu. Ali za termine kao što su običaj, ustanova, pravila, tradicija i mora tesko se može dati precizna definicija. Oni su svodljivi na drustvenu nauku ili na neko antropolosko stanoviste predstavlja psihoskome na kulturni obrazac. Navika i kultura su termini koji se može definisati izvesnom merom specifičnoscu i njima uvek valja zamjenjivati običaj koji je u strogom načinu predstavljanju pri cemu bi se navika i sistem navika upotrebljavati kad god se misli da je srediste ponasanja i u pojedincu, a kultura ili obrazac kultura kada se misli da jet aj centar u drustvu.

Sa bioloskog stanovista svi su običaji po nastanku pojedinačne navike koje su se u drustvu rasirile podsrestanile ili podrustavljene navike koje teže da se održavaju zahvaljujući neprekidnosti procesa difuzije među generacijama. Mnogo se češće vidi da običaj pomaze oblikovanju pojedinačne navike nego na da pojedinačna navika preobrazuje se u običaj.

Do promjene običaja dolazi uslednesklada koji proizilazi iz upotrebe oruđa, iz uvida drugih koristeci tipova ponasanja koji ranije obogatili drustvena dobra. Kao primjer es daje uvođenje automobile. Na početku se nisu uzbudjivali zbog donosenja zbog donesenja noviteta u životu, ali kada su se tim izumom promenili načini prevoza tada je doslo do odstupanja od tradicije i promjene načina vožnje tada se odstupilo od tradicije. Težilo se sazimanju prednosti drustvenog oponasanja koje se osecaju kao smetnje slobodnim koriscenja novog izvora moci. Nesklad koji se mora prevazići iz nastanka novih vrijednosti može doprijeniti običajima. Do veće slobode u ponasanju moderne zene, nasuprot pravilima određenom držanju zena od pre nekoliko generacija doslo je usled pojave novog stava prema ženam i njenom odnosu sa muškarcem.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com